

Чл. 519. Прѣдписанията на чл. чл. 478, 480, 481, 486, 487, 488, 497, 499 и 500-й, до колкото въ настоящето отдѣление не се съдържатъ противни распоряжѣния, се прилагатъ, спорѣдъ естеството на работата, и върху застрахуванията за животъ.

Чл. 520. Относително взаимнитѣ права и задължения на странитѣ, до колкото тѣ не сж опрѣдѣлени въ настоящето отдѣление, важжтъ постановленията на застрахователния договоръ.

Отдѣление 4.

За прѣзастрахование.

Чл. 521. Договорътъ за прѣзастрахование е онзи, чрѣзъ който прѣзастрахователтъ се задължава, срѣщу извѣстни платежи (премии), да заплати на прѣзастрахования извѣстна сума за всѣко плащане, което той би извършилъ вслѣдствие застрахователния договоръ.

Чл. 522. Въ договора за прѣзастрахование, освѣнъ изброенитѣ въ чл. 482-й условия, трѣбва да се обозначи, да ли сдѣлката ще да се счита като непосредствено или посрѣдствено прѣзастрахование.

Чл. 523. Дѣйствието на прѣзастрахованието се прѣкрятва, ако застрахованието, поради което е станжлъ договорътъ за прѣзастрахование, е изгубило дѣйствието си.

Въ такъвъ случай, ако не е станжло друго съглашение, прѣзастрахователтъ може да има претенции върху премията, която се пада на прѣзастрахователя, само въ размѣра на приетия прѣзастрахователенъ рискъ.

Чл. 524. Ако събитие, на основание на което прѣзастрахованиятъ е задълженъ да изпълни собствената си